

ИЗГРЪВИТЪ НА СЛЪНЦЕТО

Бесъда отъ Учителя

СОФИЯ 1928

6 ч. с. „На Изгрѣвъ“.

Изгрѣвът на слѣнцето.

Тази година трѣбва да имате прѣдъ видъ законитѣ на природата, въ които цари абсолютна свобода, и вашите отношения къмъ тѣзи закони.

Какво нѣщо е правилното разбиране на известна Божествена идея? За да дойдете до Божественитѣ идеи, вие трѣбва да започнете най-първо отъ елементарнитѣ, отъ видимитѣ, отъ чисто физическитѣ работи. Забѣлѣжете, напримѣръ, при процеса на яденето, храната, която слиза въ стомаха, върви по свой опредѣленъ путь, но при движението си надолу, тя срѣща и единъ кръстопуть. Прѣди да слѣзе храната въ стомаха, срѣща отверстието на дихателната система, и ако попадне тамъ, послѣдствията ще бѫдатъ лоши. Това не е правилно разбиране, това не е правилниятъ путь въ движението на храната. Тя трѣбва да отиде на своето мѣсто назначение.

Дойдемъ ли до човѣка, и въ неговия животъ има двѣ разклонения: едното води къмъ физически свѣтъ, а другото — къмъ духовния, къмъ невидимия свѣтъ. Затова, слѣдъ като се приеме храната по физически начинъ правилно, настава другъ процесъ: тази храна трѣбва да се смѣли и въз-

приеме отъ организма така хубаво, че човѣкъ да изпитва отъ това голѣма приятностъ. Слѣдъ туй трѣбва да стане процесъ на раздѣляне: чистата храна, прѣвърната въ кръвь, да се изпрати на цѣлото тѣло, да разнася живота, а нечистата храна, т. е. частъ отъ храната, която не се съгласява съ човѣка, да се изхвѣрли навѣнъ. Тази частъ отъ материията казва: „Азъ съмъ на особено мнѣние, азъ мисля друго-яче, не като васъ“. И тогава, човѣкътъ, по единъ деликатенъ начинъ, ѝ казва: „Щомъ сте на особено мнѣние, свободни сте да вѣрвате, въ каквото искате, да живѣете споредъ вашето мнѣние: ето, вратата е отворена, заповѣдайте навѣнъ!“ Онази частъ отъ храната, която е съгласна съ човѣка, минава въ бѣлитѣ дробове, оттамъ въ мозъка и образува мисълъта. Значи, до известно място и двата вида материја — и тази, която се съгласява съ човѣка, и тази, която не се съгласява, вѣрвятъ заедно, а послѣ се раздѣлятъ.

Въ духовния животъ има три пжтя, по които човѣкътъ, или неговите енергии едноврѣменно вѣрватъ: по пжтя на неговата воля, по пжтя на неговото сърце и по пжтя на неговия умъ или интелигентностъ, или тѣй наречения, пжть на човѣшкия духъ. Това сѫ три пжтя, три отдѣлни живота, чрѣзъ които Божествената енергия слизз на земята. Тия три пжтица сега сѫ необходими за васъ. Между тия пжтища има абсолютно съгласие. Храната, която възприемате по пжтя на вашия умъ, трѣбва да слѣзз въ вашето сърце и послѣ въ ва-

шата воля. Ако храната върви по пътя на вашата воля, посреща тръбва да се качи във сърцето и оттамъ във ума. Отдъто и да възприемате храната, два пътя я чакатъ: тя ще върви или по низходящъ или по възходящъ пътъ.

Когато говоримъ за Божествената мисъль, подразбираме човѣшката глава. Когато говоримъ за сърцето, подразбираме душата, тѣй, както се проявява на земята. Когато говоримъ за волята, подразбираме физическия човѣкъ, т. е. законите, които сѫществуватъ въ физическия свѣтъ. Ние не можемъ да измѣнимъ тия закони. Когато хората казватъ, че физическиятъ животъ е несъвмѣстимъ съ духовния, това е тѣхно специфично разбиране. Между физическия и духовния свѣтъ нѣма разединение, тѣ сѫ въ абсолютно съгласие. Когато казватъ, че между физическия и духовния животъ нѣма нищо общо, това говори за погрѣшните схващания на хората, които сѫ резултатъ на извѣстни натрупвания отъ миналото въ мисъльта. И днесъ човѣчеството тръбва да се освободи отъ тия натрупвания, отъ тѣзи криви разбирания. Животъта на плътъта, материалниятъ животъ, както днесъ го схващатъ хората, наистина, нѣма нищо общо съ духовния животъ. Но ако разберемъ материалния животъ тѣй, както е даденъ отъ Бога, той е красивъ животъ. Божествено разбиране тръбва да имаме за материалния животъ!

Та казвамъ: въ свѣта иматри изгрѣва, Първиятъ изгрѣвъ е изгрѣванетс на физическото

слънце. Това слънце всички посрещатъ: и хора, и животни, и растения. Нѣма живо сѫщество по лицето на земята, което да не посреща физическото изгрѣване на слънцето.

Вториятъ изгрѣвъ е духовниятъ — изгрѣвътъ на слънцето въ духовния свѣтъ. Той е въ момента, когато нашето слънце е въ зенита. Често запитватъ: защо хората живѣятъ повече физически, материаленъ животъ, отколкото духовенъ? Причината за това е, че тогава човѣкъ се намира въ тази фаза на своя животъ, когато слънцето на физическия свѣтъ е въ своя зенитъ, въ най-голѣмата си сила. Тогава той е богатъ, щастливъ, намира се окръженъ отъ слава и величие. Той е силенъ, радва се на живота си и се весели, не мисли, че иде залѣзъ на това слънце. Въ този моментъ на живота му изгрѣва духовното слънце, но ярка е свѣтлината на физическото слънце, заслѣпява човѣка, и той не може да види онази мека, приятна свѣтлина, що носи слънцето на духовния животъ.

Третиятъ изгрѣвъ е Божествениятъ — изгрѣвътъ на слънцето въ Божествения свѣтъ. Това е моментътъ, когато физическото слънце залѣза. Днесъ хората, които не сѫ разбрали още физическия изгрѣвъ на слънцето, отиватъ да наблюдаватъ залѣза, т. е. Божествения изгрѣвъ, но не го виждатъ, не го възприематъ, и казватъ: залѣзе слънцето! Не, тѣ още не сѫ готови да разбератъ, какво значи залѣзъ на слънцето. Залѣзътъ на фи-

зическото слънце подразбира изгрѣвъ на Божественото. Залѣзе ли спѣнцето, хората трѣба да се радватъ, че Божественото слънце изгрѣва. Обаче, тѣ, като не разбиратъ това нѣщо, казватъ: залѣзе нашето слънце! Не, не е залѣзло слънцето, но е изгрѣло въ Божествения свѣтъ. Това значи: човѣкътъ, който се е намиралъ въ своята слава и величие, слиза отъ това място и започва да възлиза къмъ Божествения свѣтъ.

Старитѣ хора, като не разбиратъ този новъ животъ, казватъ: залѣзе нашиятъ животъ, залѣзе нашата младостъ, старини дойдоха! Казвамъ: стариятъ човѣкъ е дѣте на Божествения свѣтъ. Той е залѣзълъ за физическия свѣтъ, но е изгрѣлъ за Божествения. Когато останеши, ти си Божествено дѣте. Когато си на 40 — 50 годишна възрастъ, ти си дѣте въ ангелския свѣтъ. Когато си на 4—5 години, ти си дѣте въ физическия свѣтъ. Тъй трѣба да схващате различните възрасти въ вашия животъ. Вървите ли по този естественъ путь, ще знаете, че до седма годишна възрастъ вие сте дѣте на физическия свѣтъ; отъ 7 — 14 години сте дѣте на ангелския свѣтъ; отъ 14 — 21 години сте дѣте въ Божествения свѣтъ. Ето защо, когато човѣкъ стане на 21 годишна възрастъ, всичко рѣшава лесно, много е смѣлъ въ постъпките си — Богъ е съ него.

Отъ 21 годишна възрастъ нагорѣ тия периоди на живота се повтарятъ отново. Отъ 21—28 годишна възрастъ човѣкъ се намира въ втората

фаза на физическия си животъ. Той започва да мисли, какъ по-добрѣ да нареди живота си: пожелава да се ожени, да си направи кѫща. Намира жена, оженва се, раждатъ му се дѣца и заживѣва физически животъ. Всички казватъ за него: този човѣкъ стана материалистъ. Отъ 28 — 35 годишна възрастъ той започва да мисли и да живѣе по-духовно. Казва: човѣкъ не трѣбва да мисли само за материални работи, но трѣбва да се погрижи и за духовното, за умственото възпитание на дѣцата. Сега той се намира въ втората фаза на ангелския животъ. Отъ 35 — 42 годишна възрастъ, човѣкъ навлиза въ втората фаза на Божествения животъ. Той вече се прѣдава на истинско служене на Бога.

Отъ 42 годишна възрастъ нагорѣ, човѣкъ наново влиза въ физическия животъ, но вече въ третата фаза на този животъ, а именно — физическия животъ на Божествения свѣтъ. Този животъ се продължава отъ 42 — 48 годишна възрастъ. Отъ 48 — 55 годишна възрастъ човѣкъ се намира въ третата фаза на ангелския животъ. И най-послѣ, отъ 55 — 63 годишна възрастъ той е въ третата фаза на Божествения животъ. И слѣдъ тази възрастъ пакъ се прѣповтарятъ тия фази на живота, съ все по-нови и нови постижения и придобиване на познания.

Гази година азъ искамъ всички да видите духовното слънце, погледътъ ви да бѫде насоченъ къмъ него. Както виждате, на хоризонта вече се

е зачервило. Това показва, че вътъръ ще има. Съ тази червенина природата казва: човѣкъ трѣбва да мисли! Червениятъ цвѣтъ е признакъ на война. Затова природата казва: ти ще воювашъ, но който воюва, трѣбва да мисли! Не мислишъ ли, не можешъ да воювашъ правилно. Който не мисли въ врѣме на воюването, той ще бѫде битъ, ще го ранятъ и въ резултатъ на това ще му турятъ на гърдите кръстъ за храбростъ и ще го произведатъ герой. Получи ли една-двѣ рани, този човѣкъ започва да мисли. Питамъ: струва ли човѣкъ да се бие и да получи толкова рани? — Не, не заслужава човѣкъ да се бие; отъ послѣдствията на своите постѣпки той ще се научи да мисли правилно.

Сега, желая у всинца ви да се зароди прѣзъ тази духовна година силно желание за вѫтрѣшна свѣтлина, съ която да работите непринудено. Физическите работи ставатъ съ принуждение, духовните работи ставатъ по съгласие, а Божествените работи ставатъ по абсолютна свобода. Знаете ли, какво нѣщо е абсолютната свобода? Господъ не обича да вижда своите дѣца залѣти въ сълзи. Той има особено мнѣние за тия дѣца, които плачатъ. Когато човѣкъ плаче, то е все едно, че го заливатъ съ вода. Щомъ Богъ те види съ сълзи на очите, Той се радва, че си се окжпалъ. Вие ще кажете: буквально ли трѣбва да разбираме това нѣщо, или фигуративно? — Въ Божествения свѣтъ нѣма никакви символи, никакви фигури. Тамъ едно-

връменно ще видимъ и формата, и съдържанието и смисълътъ. Ти виждашъ тъхната форма, опитвашъ тъхното съдържание и използвашъ тъхния смисълъ. Схванешъ ли всички тия нѣща, ще имашъ и всичкото Божествено благо.

Днесъ, понеже хората сѫ дѣца на земята, тъ не сѫ достигнали още до онова високо разбиране на духовния животъ и затова често се обезсърдчаватъ. Но трѣбва да знаете, че при всѣко ваше обезсърдчение, по-напрѣдналиятъ ви братя сѫ съ васъ. Това показва, че имате високъ гостъ у дома си. Когато имате такива високи гости, а нѣмате достатъчно хлѣбъ, нѣмате нѣкоя кокошчица да заколите, вие се стѣснявате и казвате: сега ли намѣри врѣме този гостъ да ни посѣти? Не можа ли да дойде или прѣзъ пролѣтъта, или прѣзъ лѣтото, ами дойде прѣзъ зимата? По аналогия на това, понѣкога отъ невидимия свѣтъ ви идватъ високи гости и то тогава, когато вие не ги каните. Вие се стѣснявате, че нѣма съ какво да ги гостите. Нѣкога вие ги каните да ви посѣтятъ, а тъ се отказватъ.

Та когато казваме, че трѣбва да се обичаме, когато говоримъ за Любовъта, ние всѣкога подразбираме онѣзи наши приятели отъ невидимия свѣтъ, които сѫ дошли да ни посѣтятъ. Подъ думата „невидимъ свѣтъ“, не трѣбва да подразбираате свѣтъ безъ никаква реалностъ. Този свѣтъ е десетъ пъти по-реаленъ отъ физическия. Когато говоримъ за Любовъта, ние подразбираме нашите

приятели отъ невидимия свѣтъ, които ни посѣщаватъ въ извѣстна епоха на нашия животъ повече, отколкото въ всѣко друго врѣме. Тогава ние сме радостни, мощнi. Когато дойдатъ тия гости при насъ, тѣ носятъ съ себе си най-възвишени мисли и чувства, взиматъ участие въ всички наши нужди и ни даватъ най-възвишени упѫтвания. Вие имате крива прѣстава за ангелите, за светиите, за тия ваши възвишени приятели, мислите, че тѣ сѫ заети само съ възвишени работи и не се интересуватъ отъ човѣка, не се занимаватъ съ дребни работи. Не, дойде ли единъ ангелъ при тебѣ, той се интересува и отъ дребните нѣща на твоя животъ. Когато обичашъ нѣкого, ти знаешъ, какви сѫ неговите очи, уши, знаешъ, съ какви дрехи се облича, каква шапка носи, какви обуща носи и намирашъ, че всичко въ него е красиво.

Сѫщиятъ законъ е вѣренъ и по отношение любовъта на нашите приятели отъ невидимия свѣтъ. Когато единъ твой приятель отъ невидимия свѣтъ ти дойде на гости, той вижда всичко хубаво въ тебе. Не само това, но когато тия приятели идватъ при васъ, тѣ водятъ съ себе си по десетъ камили, натоварени съ подаръци. Като влѣзатъ въ двора ви, тѣ започватъ да разтоварватъ камилите, свалятъ отъ тѣхъ куфарите и ги внасятъ въ дома ви. Тамъ отварятъ куфарите и започватъ да раздаватъ подаръци на васъ, на майка ви и на баща ви, на братята и на сестрите ви, и слѣдъ като поседятъ 5 — 6 дни у васъ на

гости, всичките ви работи се уреждатъ. Вие тръбва само да чакате и да не се беспокоите. Ако нямате съ какво да ги угостите, тъ ще извадятъ отъ куфаритъ си всичко, което е необходимо.

Сега, може би, вие се смущавате, че физическото слънце изгръ, но азъ ви говоря още, понеже духовното слънце не е изгръло. Всички вие тръбва да се стремите да имате вътрешно разположение да наблюдавате изгръването на духовното слънце. Всичко тръбва да вършите съ любовь. Любовъта е законъ, който съществува между частите и цѣлото. Богъ е Любовъ, т. е. Той е цѣлото, затова се проявява между ангелите и между хората, като части на цѣлото. Любовъта започва съ хората. Въ това отношение хората сѫ началото, а ангелите сѫ краятъ на Божията Любовъ. Богъ е срѣдоточие на Любовъта. Всѣки, който не започва съ човѣшката любовъ, той не може да разбере ангелската. Дайте ходъ, дайте възможность на всѣко благородно чувство въ човѣшката душа да се развива. Този е естествениятъ пътъ, по който може да се върви въ Божествения свѣтъ.

Любовъта има много форми, чрѣзъ които може да се проявява, но кой кждѣто е дошълъ въ Любовъта, да отвори сърцето си свободно, както той разбира, за да развие хубавото, красивото въ себе си. Само така ще се избавите отъ много неприятности, отъ много болести. Причинитъ на болестите у хората се дѣлжатъ на подпушване въ чувствата, на въздържане въ проявленietо на Любовъта.

Всички болести въ свѣта, като ревматизъмъ, иши-
асъ, главоболие и редъ други, сѫ резултатъ на
подпушване въ чувствата. Дайте ходъ на Любовъта! Не я подпушвайте, не я спирайте! Ще кажете: по какъвъ начинъ да я пуснемъ? — По най-прави-
ленъ начинъ, по Божественъ начинъ. Ако пуснете Любовъта да тече прѣзъ васъ, ще направите по-
малко погрѣшки, отколкото ако я спрете въ ней-
ния путь. Не пуснемъ ли Любовъта да тече прѣзъ
насъ, ще се родятъ болести, нещастия, които Богъ
послѣ ще изправя чрѣзъ редъ страдания. Затова
казвамъ: дайте ходъ на Любовъта свободно да се
проявява! Любете свободно, както Богъ люби. Само
свободниятъ човѣкъ може да люби. Безъ свобода
Любовъта не може да се проявява. Свободенъ чо-
вѣкъ е само онзи, който е намѣрилъ Истината.
Такъвъ човѣкъ проявява Любовъта разумно. Нѣма
ли свобода въ Любовъта, тя не е разумна. Често
се говори за правилна обмѣна на енергиите. Азъ
подразбирамъ разумна обмѣна на енергиите на
Любовъта. Питамъ: като се разговарятъ двама
души разумно, това не е ли любовна обмѣна на
разумното у тѣхъ? Като се срещнатъ двама души
и си размѣнятъ разумни погледи, това не е ли
любовна обмѣна на разумното у тѣхъ?

Та казвамъ: всички трѣбва да се стремите да
се избавите отъ ония криви разбирания, които
сѫ наслоени въ васъ отъ миналото. Тѣ ще дойдатъ,
но азъ не искамъ да говоря за тѣхъ, нито пѣкъ
вие да се спирате върху тѣхъ; не ги разказвайте

никому, но ги разглеждайте само като единъ естествоизпитател и кажете: тъзи нѣща не сѫ мои, тъ сѫ останали отъ нѣкого. Азъ зная, че въ Божествения животъ, въ който живѣя, Любовъта се проявява навсѣкждѣ, въ всички свои отношения. Започнете най-първо да проявявате любовъта си къмъ близките ваши приятели. Послѣ разширявайте любовъта си повече, но никога не изнасилвайте себе си.

Вие казвате: какъ да проявяваме любовъта си? — Наблюдавайте какъ постъпва слънцето, и се страйте да придобиете неговия характеръ. Питамъ: слънцето интересува ли се отъ мнѣнието, което хората иматъ за него? Като изгрѣе сутринъ слънцето, започва да раздава навсѣкждѣ и на всички, като казва: нека дойдатъ всички, които се нуждаятъ отъ мене! Какво мислятъ хората за него, то не се интересува, понеже не очаква да му даватъ нѣщо, а само дава. Така се проявява Божественото — дава и заминава. На другия денъ, като изгрѣе, постъпва по същия начинъ. Слънцето никога не казва: отъ толкова години ви топля и освѣтявамъ, платете си данъка! Обаче, хората продаватъ, използватъ енергията на слънцето. Какъ? Напримѣръ, дървата, въглищата съдържатъ слънчева енергия, и хората скжпо я продаватъ. Отивате при дърваря и му казвате: дай ми отъ благословението на слънцето! Той ви пита: колко ще заплатите за него? Ето, дѣ се проявява човѣшкото. И вие започвате да се пазарявате: давате 400 или

350 лева за единъ метъръ дърва, а 600-700 лева за тонъ вжгища. За колко време ще ви послужатъ тия дърва или вжгища? При това, колко души ще могатъ да се стоплятъ, ако се наредятъ около една камина?

Слѣдователно, когато ние говоримъ за човѣшката любовь, подразбираемъ дървената любовь, или черната любовь отъ вжгищата. И едната, и другата любовь сѫ дошли отъ слѣнцето, но силата имъ трае за нѣколко часа само. Като се турятъ въ огъня, светватъ, стоплятъ за малко време и послѣ изгасватъ. Искате ли да подържате тази любовь, наново ще купувате дърва и вжгища. Ако мислите да прѣкарате живота си съ тази любовь, ще има пушекъ, сажди, кюнцитѣ ще се запушватъ, ще дими и често ще трѣбва да ги чистите. Който не върви по методитѣ на тази любовь, димъ и пушекъ въ кѫщата му нѣма да има, стѣнитѣ на стайнитѣ ще бѫдатъ чисти, бѣли, никаква пепель, никаква сгуря нѣма да остава, и кюнцитѣ на печкитѣ нѣма да се запушватъ.

Азъ желая на всинца ви да нѣма димъ и пушекъ изъ стайнитѣ ви, стѣнитѣ ви да бѫдатъ чисти, кюнцитѣ ви отпущени и горението въ печкитѣ да бѫде пълно. Въ бѫдеще, когато науката дойде до положението да прѣвръща непълното горение въ пълно, безъ никакъвъ димъ и пепель, животътъ на хората ще се подобри. Днесъ всички аномалности въ свѣта произтичатъ отъ дима. Като наблюдавате чо-

въка съ неговите съвременни разбирания, той може да се уподоби на огъня, който гори.

Слънцето вече изгръ! То пръподава сега своите уроци. Вие тръбва да имате отопление и осветление по методите на слънцето – безъ димъ и безъ пепель. Ставайте ви тръбва да съчи чисти, кюнцити – отпушени и Божествената Любовь да тече свободно прѣзъ васъ. По този начинъ всички ще бѫдете здрави. Днесъ не може да се помогне на нѣкои хора. Защо? – Защото тъ съ подпушени, спрѣли съ Божествената Любовь. На всѣки човѣкъ, който може да се отпуши, който люби, може да се помогне. Какъ може да му се помогне? – Чрѣзъ вѣрата. Тя е великъ Божественъ законъ. Любовъта започва съ вѣрата. Началото на Любовъта, т. е. първата бримка, съ която тя започва, това е вѣрата. Тя е първата бримка и на човѣшката интелигентност, на човѣшките разбирания. Огъ вѣрата вѣрите къмъ Любовъта. Ако искате да прогресирате и въ този, и въ бѫдещия свѣтъ, и въ животъ, и въ смърть, тръбва да любите. Когато смъртъта дойде при нѣкой човѣкъ и го познае, че люби, тя започва да го гали и го напушта. Човѣкъ, който люби, не умира. Хората умиратъ отъ безлюбие. Ако нѣма кой да те обича, и ако ти самъ не се обичашъ, умирашъ.

Сега, азъ не искамъ да прѣсильвамъ нѣщата. Не казвамъ, че вие не обичате, но вашата любовь тръбва да се филтрира, да се прѣчисти, да стане Божествена. Вие имате любовь, но искате тя да

бъде съвършена. Вие имате знания, отъ толкова години учите и работите, но знанията ви тръбва да бъдат истински, положителни. Вие имате и сила, но силата ви тръбва да стане още по-голяма. Въ Писанието се казва: „Тръбва да растемъ отъ слава въ слава, отъ сила въ сила, отъ любовь въ любовь.“ Това е великъ законъ за развитието на Божественото у човѣка.

Като ви говоря така, вие казвате: тия нѣща сѫ непостижими. Не, тия работи сѫ постижими, но не съ срѣдствата и съ възможноститѣ, съ които вие разполагате. Напримѣръ, вие не можете да съберете водата на морето въ единъ малъкъ сѫдъ. Можете ли да съберете всичката вода отъ единъ изворъ въ чащата си? — Не можете. Вие взимате само толкова вода, колкото може да събере вашата чаша. Оттукъ казвамъ: нашата задача не е да разберемъ Любовъта, но да опитаме Любовъта. Който иска да разбере Любовъта, той не е поставилъ задачата си научно. Ние сме дошли въ свѣта само да опитаме Любовъта. Ще я опитаме и веднъжъ, и дваждъ, и сто, и хиляда, и милиони, и безконечно пѫти. Като казвамъ, че ще опитаме Любовъта безконечно пѫти, вие се плашите. Не се плашете отъ думата „безконечно“. Тази дума подразбира, че Любовъта ще се опита въ всичката своя пълнота, въ всичката ѝ цѣлостъ, както Богъ се проявява. Единъ денъ, като завършите своята работа на земята, ще чувствувате, както Богъ чувствува; ще мислите, както Богъ мисли. Тогава

Господъ ще ви повика, ще ви потупа по рамото и ще ви прати да създадете една нова вселена. Казвате: какво да правя сега, слѣдъ като свършихъ своята работа на земята? — Щомъ сте опитали Любовта въ всичкитѣ й проявления, ще правите слънчеви системи. Като отидете въ другия свѣтъ, Господъ ще ви даде работа. Ще ви накара да въздѣйствувате на всички ония по-малки сѫщества отъ васъ, които Той е създалъ.

Сега вие седите въ кѫщи, и ако сте жена, казвате: много съмъ скована, мѫжътъ ме е вързълъ. И мѫжътъ казва: много съмъ скованъ, жената ме е вързала. Казвамъ: щомъ опиташъ Любовта въ всичкитѣ й проявления, жената ще ти даде свободенъ билетъ, ще пѫтувашъ навсѣкѫде. дѣто искашъ, ще изврвишъ милиони километри. По сѫщия начинъ и мѫжътъ ще ти даде свободенъ билетъ за пѫтуване.

И тѣй, сега поздравявамъ всички ви съ новия изгрѣвъ на слънцето! Пожелавамъ ви да бѫдете радостни и весели, а не слѣдъ като излѣзвете от-тукъ, да изгубите радостта си. Бѫдете всѣкога радостни! Стремете се да придобиете такава радост и такова веселие, които никой да не е въ състояние да ги отнеме.

(Бесѣда, държана отъ Учителя на 22 мартъ, 1928 г. б ч. с. „на Изгрѣвъ“ — София.)